

Пригоди чорного кота Лапченка, описані ним самим (стислий переказ)

Іван Багмут

Іван Багмут

Пригоди чорного кота Лапченка, описані ним самим

Моя біографія

Чорний сибірський кіт народився у родині диригента. Коли він трохи підріс дружина диригента віддала його знайомому письменникові. Той спочатку не хотів його брати через колір, та його вмовили. Дружина письменника також не вподобала спочатку кота.

У письменника

Кіт з письменником не дружили, так як кіт крав у нього їжу, а письменник постійно дразнив кота, так як той не вимовляв літеру "р" і часто казав котові "дрлл-л-лястуйте", чим дуже злив його. А ще кіт постійно викрадав котлети і м'ясо, а мишей ловити відмовлявся. Лише одного разу зловив мишеня і те їсти відмовився. Ще однією проблемою було те, що кіт любив кругом лазити і тому побив усі вази. Це було останньою краплею терпіння письменника і його віддали у куточок середньої школи.

На педагогічній роботі

У школі до Лапченка піонери-учні поставились з повагою, приносили йому ковбаски, рибку. Один з учнів сказав, що Лапченко родич лева, а лев — цар звірів. Це справило таке враження на кота, що вночі він передувив усіх мишей, пацюків, пташок і рибок з акваріуму у природознавчому куточку. На ранок вся школа була обурена і Лапченко віддали сину прибиральниці Сергію (учень 7-го класу).

До родичів!

У Сергія Лапченко прожив рік і разом з ним вивчав уроки, так як хотів стати вченим котом. Одного разу Сергій пішов у зоопарк, але Лапченка з собою не взяв. Кіт так почав кричати під дверима, що його не взяли побачити лева, що мати Сергія випустила його самого на вулицю. Там він побачив бездомного облізлого собаку і здивувався, як після такого собаки вважають людей найкращими друзями, якщо люди викидають собак на вулицю як непотріб. Біля кінотеатру Лапченка хапають хлопчики і несуть до ветінституту, щоб там його віддати для дослідів і заробити кишенькові гроші на кіно.

У ветеринарному інституті

У інституті було зібрано багато безхатніх котів, яких використовували для різних дослідів. Тут Лапченко посварився з однією з кішок, яка намагалась показати себе кращою за інших.

Приємна несподіванка

До інституту зайшов чоловік у брудному медичному халаті на прізвище Петренко і хотів забрати Лапченка для досліду. Та за ним зайшов професор, вподобав Лапченка і вирішив забрати до себе.

Розплата за цікавість

Знаючи, що жінки не люблять, коли коти щось шкодять у домі, Лапченко намагався поводити себе ввічливо у домі професора. Та дружина так і не полюбила кота. Так як професор був іхтіологом, Лапченко часто ласував рибою і довідався, що вона живе у воді, а не на базарі. До професора часто заходив Петренко, щоб допомагати по роботі. Так Лапченко дізнався про його жагу до грошей і заздрість професорові. Одного разу Олександра Олександрівна (дружина професора) забула зачинити холодильник і Лапченко з'їв мазь, яка виявилася дорогою речовиною для догляду за шкірою. Дружина наказала утопити кота, або принаймні викинути з дому і професор пообіцяв у найближчі дні забрати його.

Чиста іхтіологія

Професор бере Лапченка з собою на Дніпровське водосховище, куди їде по роботі. Разом з ними їде і Петренко. Риба хворіє на краснуху і професор має допомогти врятувати рибу перед нерестом. Він збирається її вилікувати і надати імунітету новим поколінням. На "Волгу" професора дуже довго чекали в рибному господарстві. Всі перезнайомились і професор тепер жив у директора господарства, дочка якого Олена вподобала Лапченка.

Скільки риби!

Наступного ранку Лапченко спробував познайомитись з місцевими котами та його зустріли вороже і з насмішками. Потім Лапченко з професором поїхали до ставка, де оглянули хвору рибу, вона була криваво-червона. Коли сортували рибу, то половина виявилася хворою. Одного коропа Петренко кинув Лапченкові за наказом професора, так як для котів риба була безпечна.

Ми боремося з хворобою

Професор разом з директором господарства Костянтином Івановичем та його дружиною Катериною Остапівною почали заливати у рот коропам, що були призначені для нересту, лівоміцетин, який лікував від краснухи. Інших коропів поділили на хворих і здорових, а потім випустили у різні ставки. Далі Костянтин запропонував експеримент, випустити хворих коропів у проточну воду, сподіваючись, що там вони одужають і набудуть імунітет від хвороби. Професор його підтримав. Далі всю рибу перемили у солоній ванній (шаплик), таким чином риба позбувалась п'явок.

Таємниця Петренка

До ставка підійшов незнайомий чоловік, якого впізнав Петренко і одразу зблід. Ніхто цього не помітив окрім Лапченка. Потім зі ставка виловили найбільшого коропа — 16 кг, всі зраділи такому велетню, а незнайомиць пішов, підморгнувши Петренку. Через деякий час за ним пішов Петренко. Лапченко хотів зрозуміти, що трапилось, і пішов за ним. Виявилось, що незнайомиць був злодієм на прізвище Ракша і колись він разом з Хомою Пуголовицею (справжнє прізвище Петренка) обікрали мануфактуру на

100 000 карбованців. Але Пуголовиця у листі здав всіх міліції, підстроїв власне самогубство і вкрав у подільників всі гроші. Пуголовиця-Петренко просить Ракші вибачити йому і каже, що його самого тоді обікрали, і тепер він мусить працювати у професора, так як грошей на життя не вистачає. Ракша пропонує обікрати ставки і дати 20 % Пуголовиці. Той погоджується і вони домовляються викрасти рибу тієї ж ночі.

Браконьєри

Пуголовиця-Петренко зголосився стати вартовим ставків, щоб легше було викрасти рибу. Лапченко цілий день слідкував за ним і намагався придумати, як сповістити рибалкам про змову. Тут він побачив сторожового пса і вирішив використати його. Увечері приїхав Ракша і зустрівся з Петренком, коли ж до них наближався старший вартовий з псом, Петренко перейняв його і не дав побачити Ракшу. Лапченко видерся на дерево і спостерігав за ними.

Я ставлю на карту життя!

Вночі Петренко споїв двох охоронців і коли ті поснули, пішов до Ракші, який з іншим спільником вже тягнули волок. Лапченко розбудив пса і дражнячи його, побіг до злодіїв. На гавкіт прибігли охоронці і Ракша був змушений кинути волока і втекти ні з чим.

Новий ворог!

Наступного ранку Лапченко вирішив зібрати всіх місцевих котів і провести їм лекцію для підняття культурного рівня. Також ранком до лаборантки прийшов Петренко, приніс хвору рибу для аналізу та двох здорових коропів, як презент. Хоча лаборантка знала, що здорову рибу виловлювати заборонено та все одно взяла її.

Я виступаю як лектор. Релігійний кіт

Зібралось півтора десятка котів, серед них були старий, ворожий кіт Ничипор; улесливий і товариш першого; худий і молодий стильяга та інші. Лапченко спочатку згадав всі твори, у яких люди звеличують kota як позитивного персонажа. І так спробував умовити котів почати полювати на мишей. Під час лекції Лапченко побився з Ничипором і виграв. Далі він принизив стильягу і повів мову про відсутність Бога. Ничипор побився з підлабузником, а кіт Сіренький став новим другом Лапченка.

Як одержати зайві 10 000 кіло риби

Професор і Костянтин вирішують розпочати нерест на один місяць раніше — це дасть для кожної рибини 100 грам додаткової ваги восени, що разом буде більше 10 000 кіло. Потім Костя разом з Лапченком їдуть на ставки, де мала відбутися зустріч Петренка і Ракші, але вони переплутали час і зустріч не відбулася.

Змова злодіїв

Ранком до Лапченка прийшла мати стильяги, спочатку накричала на нього, що він глузував з її сина, але потім попросила допомоги у вихованні. Зі ставків почали тягнути рибу для нересту і тут приїхав Ракша. Петренко побіг його "прогнати". Злодії домовились виловити всю рибу після нересту, а тим часом Пуголовиця буде залишати Ракші невелику кількість риби у схованці.

Я беру олівець

Сіренький допомагає Лапченку у перевірці листів на пошті, що приходять до Петренка (Пуголовиці). Тим часом Лапченко намагається олівцем написати записку "Пуголовиця — злодій" і зміг написати лише "пуго". Записку знайшли, але не зрозуміли, що вона значить. Лапченко також зрозумів, що тільки він знає, що Пуголовиця це Петренко. Він хоче написати нову записку. Але приходить телеграма і професора звуть до Херсона на нерест судака.

Подорож морем

Разом з професором їде Лапченко. Дорогою він згадує свою зустріч з котом-підлабузником, як той хотів підлеститись до нього, але він його побив. Лапченко терпіти не міг коли хтось виставляв себе кращим за інших, але сам не був вартий нічого. Приїхавши, до рибпромислового управління, Лапченко дізнався про гнізда професора Білого, що збільшували кількість збережених ікринок судака і яких було покладено більше 5 тисяч.

Будьмо знайомі. Судак!

Ранком Лапченко вийшов до моря і милувався ним, а потім почав скидатися судак. Це настільки заворожило кота, що він дивився на це більше 4 годин. Один з судаків виплигнув на берег і Лапченко, схопивши його, почав їсти, бо був вже досить голодний. Та його почало мучити сумління, що на часі нерест, а він їсть рибу. Та коли побачив, що ікри у рибі немає — повеселішав.

Сіренький у ролі детектива

За тиждень професор разом з Лапченко повертається з 50 млн ікринок судака, щоб отримати принаймні 25 млн малька. Першим Лапченко зустрічає Петренка, а потім Сіренького. Сіренький начитався детективу і намагається вести себе відповідно. Він розповідає, що минулої ночі було викрадено волок Ракші і тепер готується нова змова. Потім він розповідає, як Петренко спіймав водія Веремієнко з двома коропами і запропонував тому продавати рибу в місті, але Веремієнко вдарив Петренка коропом по пиці за таку пропозицію.

Операція "Вибух"

Наступного дня Лапченко придумав план "Вибух", метою якого було викрити Петренка-Пуголовицю і Ракшу. Він вирішив написати листа Кості і професорові, в якому все і розповісти. Але так як кіт не вмів швидко писати, вирішив писати кожен день потроху до нересту, а лист поки що ховати у валянку. Першого дня Лапченко спромігся написати "Розк". Далі він пішов до Сіренького, який тепер хотів, щоб його як детектива звали Грей. Лапченко запропонував йому іще один план "Мотузок", метою якого було вказати Кості та іншим охоронцям на місце, де Пуголовиця залишає рибу Ракші. Та Грей відповів, що про цю схованку вже відомо охороні, і Пуголовиця більше не залишає там риби. Лапченко з професором ідуть до лабораторії і лаборантка проганяє кота за те, що він заліз на стіл, дивився у мікроскоп і перевернув банку. Лапченко йде до дому і зустрічає стилягу-романтика, який каже, що він не працює, так як для нього немає достойної роботи і краще він помре з голоду, ніж буде ловити

мишей.

Нова змова злодіїв

Лапченко писав цілий день і дописав слово "розкрадач". До нього прийшов Сіренький і каже, що сьогодні опівночі зустрічається Петренко з Ракшею. Коти стежать за ними і дізнаються, що через 3-4 дні після нересту, злодії хочуть виловити всіх маточних коропів і разом втекти. А щоб Ракшу задобрити, Петренко обіцяє зловити для нього коропа-велетня і віддати найближчим часом. Надходить головний сторож і Петренко повертається з ним. Наступного дня професор їде, а Петренко і Лапченко залишаються.

"Ага!" — сказав я

Протягом наступних днів Лапченко пише ще п'ять слів, а потім починається нерест, а значить Петренко спробує вкрасти коропа-велетня (коропиха з ікрою). Вночі Лапченко приходить до ставка, куди запустили коропа. Приходить Петренко і пробує вкрасти рибу, та його окликає інший вартовий і відводить. Через деякий час Петренко повертається і виловлює рибу та його гукає головний сторож і він, щоб не впійматися, прив'язує коропа собі до шиї і ховає під плащ. Коли всі сторожа повертаються до гуртожитку, Петренко йде до лабораторії і просить сховати рибу у холодильник. Коли ж лаборантка відмовляє, він обіцяє всім розповісти, що вона брала крадену рибу. Наступного ранку приїздить директор господарства і хоче довідатись, хто вкрав коропа-велетня, та ніхто нічого не знає.

Жахлива несподіванка

Лапченко продовжує писати листа і йому вже залишається два останніх слова. До нього приходить Сіренький і каже, що Петренко з Ракшею домовились зустрітись наступного дня о 12:00. Лапченко чує розмову Костя, який розказує, що прилетіли птахи і їдять рибу. Лапченко йде до ставків подивитись на птахів, і помічає як стилига-романтик, який тепер називає себе Едик, полює на птахів, але у нього не виходить. Лапченко пропонує спочатку потренуватись на мишах, а потім переходити на птахів. Едик з ним погоджується і Лапченко задоволений перевихованням кота. Лапченко повертається додому і з жахом помічає, що валянки, у які він ховав листа, сховали. Наступного дня з Сіреньким вони чатують на змовників. Петренко і Ракша домовляються наступного дня о 2 ночі викрасти рибу. Лапченко каже Сіренькому слідкувати за Петренком, а сам плигає до машини Ракші з новим планом "Блискавка".

План "Блискавка"

Лапченко приїхав з Ракшею до його будинку і вкрав листа, яким Ракша погрожував Петренку. А ввечері вкинув сам листа до поштової скриньки — це і був план "Блискавка". Потім на попутному авто Лапченко доїхав до висілка.

План "Легенда"?

У висілці було повно людей і проходив допит Ракші і Петренко. Сіренький сказав, що це наслідки вже його плану "Легенда" (він перебіг дорогу спочатку Петренко, а потім і Ракші). Спочатку допитували Ракшу, котрий сказав, що його підбив на крадіжку Петренко, а інших спільників він найняв і нікого не знав. Петренко на допиті

підтвердив слова Ракші, додавши, що його підбив на злочин Веремієнко. Та потім з'ясувалось, що саме Веремієнко і викрив злочинців і за ними вже давно спостерігали. Тоді Петренко сказав, що в нього є ще один спільник, який переховував крадену рибу — лаборантка. Привели її, вона непритомніла і казала, що він її змушував, їй повірили. Потім надійшов лист, який надіслав Лапченко, і допит злодіїв продовжився.

Несподівана зустріч

Пуголовицю і Ракшу під вартою повезли з висілка. Лаборантка продовжила працювати, але тепер рибу навіть їсти відмовлялась. Лапченко з нею потоваришували і одного разу вони разом урятували раків, коли ті вилізли зі ставка і поповзли у степ. Потім прийшли новини з міста, що Ракшу і Пуголовицю засудили і знайшли у Пуголовиці вкрадені 2 млн карбованців на ощадних книжках. Половина коропів, що хворіла на краснуху і була випущена у проточну воду, видужала і мала вже імунітет до хвороби. До ставків приїздить авто професора, та першим з машини вийшов Письменник, у якого розпочинались пригоди Лапченко. Вони одразу впізнали одне одного і Письменник запропонував Лапченкові повернутися з ним. Кіт з радістю погодився, а коли прожив у нього перших декілька тижнів байдикуючи, то вирішив попрацювати і написати цю книгу.

Книга в переказі Івана Опанасовича Харченка.